

С П Р А В К А

за отразяване на съгласувателните становищата, получени през портала за обществени консултации за съгласуване на проект на Правилник за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност

Подател	Предложение	Приема/не приема/ предложението	Мотиви
<p>Лабораторията за научно-приложни изследвания към Висшето училище по застраховане и финанси</p>	<p>Лабораторията за научно-приложни изследвания (VUZF Lab) към Висшето училище по застраховане и финанси като цяло счита, че предлаганите изменения в Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност (ППЗДДС) биха довели до значително увеличаване на административната тежест на данъчно задължените лица. Преобладават неясно формулирани текстове, както и използване на понятия, които са рядко срещани в законодателството на Република България.</p> <p>В тази връзка могат да се посочат някои конкретни примери:</p> <p>1. Новата редакция на чл. 45, т. 2 не е ясно формулирана. От текста не става ясно, че изискванията на чл. 45а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912 на Съвета от 4 декември 2018 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки са задължителни за прилагане от данъчно задължените лица.</p> <p>2. В предложената редакция се използва понятието „презумпция“, което е много рядко срещано в националното законодателство и ще създаде затруднения при правоприлагането. Не е изяснен смисълът на понятието „презумпция“ посредством обяснителна дума в §1 от Допълнителните разпоредби на Правилника.</p> <p>3. С новата разпоредба на чл. 113г се въвеждат изисквания за водене на два нови електронни регистъра от страна на данъчно задължените лица, с което се увеличава значително административната тежест за тях.</p> <p>4. Предложената алинея 7 на чл. 113г забранява извършване на корекции на допуснати грешки при деклариране на режима по чл. 15а от ЗДДС (в проекта е</p>	<p>Не се приема</p>	<p>С въвеждане разпоредбите на Директива (ЕС) 2018/ 1910 на Съвета от 4 декември 2018 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на хармонизирането и опростяването на някои правила от системата на данъка върху добавената стойност за данъчно облагане на търговията между държавите членки в Закона за данък върху добавената стойност в сила от 2020 г. са направените предложения за изменения на приложения в Проекта на Правилник за прилагане на закона за данък върху добавената стойност. Въз основа на това са и направените промени в № 1, 8, 12, 14, 15 и на новосъздадени 39, 40 и 41, като следва да се подчертае, че задълженията за водене на регистър от изпращача и получателя на стоките под режим „изпращане на стоки в склад до поискване“ е императивно уредено в чл. 243 от Директива (ЕС) 2018/1910 от 4 декември 2018г. и в чл. 54а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912 на Съвета от 4 декември 2018г. Също така, чл. 273 от основната ДДС Директива 2006/112/ЕО дава възможност на държавите членки на ЕС да предвидят допълнителни мерки за подобряване на събираемостта на ДДС и за предотвратяване на измами с този данък.</p>

	<p>пропуснат индексът “а“ и е посочено чл. 15, ал. 2, т. 3), когато същите са вследствие на неотразяване във VIES-декларацията на идентификационния номер по ДДС на лицето, за което стоките са предназначени да бъдат доставени. Предложеният текст противоречи на разпоредбата на чл. 126, ал. 2 от ЗДДС, съгласно която грешките, установени до изтичането на срока за подаване на справка-декларацията се поправят, като лицето извърши необходимите корекции и подаде отново декларациите по чл. 125, ал. 1 и 2 и отчетните регистри по чл. 124. Недопускането на подобна корекция би означавало, че лицето, което изпраща стоки под режим складиране по чл. 15а от закона, ще бъде възпрепятствано да го приложи на формално основание. Още повече, че в ал. 4 на чл. 113г е допусната корекция с код 46 - корекция на грешка в ДДС номера на лицето, за което стоките са предназначени, допусната при посочването на този номер във VIES-декларацията. По този начин излиза, че се отдава по-голямо значение на формалното наличие на попълнен такъв номер във VIES-декларацията, независимо, че същият може да е на произволно лице.</p> <p>5. Предлагат се значителни промени в Приложение № 1, Приложение № 8, Приложение № 12, Приложение № 14, Приложение № 15.</p> <p>6. Създават три напълно нови приложения № 39, 40 и 41 в ППЗДДС.</p>		<p>Предложеното правило да не се извършват корекции на допуснати грешки вследствие на неотразяване във VIES-декларацията на идентификационния номер по ДДС на лицето по 15а, ал. 2, т. 3 от закона е в съответствие с задължителните изисквания – ДДС номерът на получателят да е известен на доставчикът към момента за изпращане на стоките и същият да е посочен във VIES декларацията за данъчния период на изпращане за да се приложи режим складиране на стоки до поискване.</p> <p>По отношение предложението за изясняване на понятието „презумпция“ считаме, че не е необходимо доколкото презумпцията е понятие, на което макар да не е дадено легално определение е въведено и широко се използва в българското право, например в чл. 16 от НПК, чл. 56, ал. 2 от ДОПК и др.</p> <p>По отношение на презумпцията, съдържаща се в предложението на проекта за изменение и допълнение на правилника, следва да се има предвид, че тя е въведена по силата на Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912 на Съвета от 4 декември 2018г. Регламентът дава ясно обяснение на съдържанието и начините на прилагане на презумпцията - в т. 2 до 5 от неговия преамбюл и в чл. 45а. Презумпцията е въведена за хармонизиране на законодателствата и административните практики на държавите членки на Европейският съюз и за да се опростят задълженията на данъчно задължените лица. Чрез нея се конкретизират определени обстоятелства, при които стоките се считат за изпратени или превозени от една ДЧ в друга за целите на освобождаването от ДДС на</p>
--	--	--	---

		<p>вътреобщностните доставки на стоки (ВОД).</p> <p>Както пояснено в т.5.2 от Обяснителните бележки по „бързите мерки за ДДС“ (https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/explanatory_notes_2020_quick_fixes_en.pdf), презумпцията не се прилага в обратен ред, т.е. ако нейните условия не са изпълнени, това не води до автоматично неприлагане на освобождаването от данък върху добавената стойност при ВОД-а. В този случай, данъчно задълженото лице, което претендира за освобождаване на ВОД ще трябва да докаже транспорта на стоките по до сега приложимия ред (чл. 45 т. 2 от ППЗДДС).</p> <p>В този смисъл, е предложено и изменението на чл. 45 от ППЗДДС: т. 1 регламентира доказване на самата доставка (продажба), а т. 2 урежда установяване на извършването на транспорта на стоките от една към друга ДЧ, като ако не се прилага презумпцията, доставчикът следва да разполага с документи относно транспорта.</p> <p>Най-накрая, следва да се подчертае, че регламентът като акт на европейското право е с пряко приложение в националния правен мир.</p>
--	--	--